SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni", Vodnikove ulice št. 2.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 142. V Ljubljani, v ponedeljek 24. junija 1895. **Letnik XXIII.**

Delegacije.

Dunaj, 23. junija.

Včeraj je bila v avstrijski delegaciji živahna razprava o proračunu vnanjega ministerstva, pri katerem so pa večinoma vsi govorniki razpravljali o notranji avstrijski politiki.

Delegat Stalitz je povdarjal potrebo, da država vstraja pri sedanji trodržavni zvezi ter pohvalno omenjal avstrijske mornarice, ki je bila tudi sijajno vsprejeta v Kielu.

Delegat Biankini si je najprej v hrvatskem jeziku zavaroval svoje državnopravno stališče. Nadaljeval je, da bi bilo pravo ime za našo državo avstro-ogerska-hrvatska monarhija. Opisoval je žalostne nasledke trgovske pogodbe z Italijo, ki znaša na leto samo glede na vinsko klavzulo 10 milijonov goldinarjev. Italijansko tekmovanje vničuje dalmatinsko trgovsko brodovje. Obžaluje, da je v Dalmaciji uradni jezik še vedno italijanski, kakor tedaj, ko je Dalmacija spadala pod beneško vlado, dasi 99 odstotkov prebivalstva tega jezika ne razume. — Glede dualizma pravi govornik, da ne more imeti trajnega obstanka, ako se hoče pravično postopati z večino slovanskega prebivalstva. Glede odstopa Kalnokyjevega obžaluje Biankini, da so se ob tej priliki hotele kršiti pravice katoliške cerkve v izvrševanji njenih poslov.

Z ozirom na trozvezo pravi, da zaveznika nimata nobene volje, za našo državo se engaževati, in da bi bilo bolje, ko bi naša država ne bila v taki zvezi, pač pa v prijateljskih razmerah z vsemi državami, nekako mej njimi posredujoč.

Delegat dr. Russ je mnogo govoril o čeških razmerah. Gledé affaire Agliardi je rekel, da noče govoriti, ker je stvar rešena in bi ne kazalo v tem oziru še na tem mestu razpravljati.

Delegat dr. Pacak je gledé na Russov govor omenjal, da se Nemcem vidi, kako so v strahu, da bi se mej strankami ne napravilo kako novo razmerje, vzlasti da bi morda Čehi iskali kakih drugih zvez. Govorniku se zdi, da najprimernejše označi smisel govora dr. Russa z besedami: Kakor znamenja kažejo, skuša opozicija stopiti na naše mesto, zato minister Goluhowski, pazite, mi levičarji vas bomo podpirali, ne pa opozicija, ki je proti trozvezi.

Delegat Suess je govoril o narodnogospodarskih in trgovskih nasledkih zadnjih prevratov v vzhodni Aziji. Po njegovem mnenju bo otvoritev kitajskega ozemlja res provzročila, da se bo ondi začetkoma razpečavalo mnogo več evropskega blaga, pozneje se bo tem nevarnejša kazala kitajska konkurenca na evropskem trgu.

Mladočehi in levičarji.

Odkar so levičarji izstopili iz koalicije, silno ljubosumno od strani gledajo na Mladočehe, boječ, da bi ti njih mesta ne zasedli poleg Poljakov in konservativcev. Ko so listi sporočili, da sta se poljski in konservativni klub dogovarjala z mladočeškim zaradi razpravljanja proračuna pod novo vlado, tedaj so se levičarski listi silno zavzeli, češ da se konservativci in Poljaki bratijo z radikalnimi, državi nevarnimi Mladočehi. — Kar strahu so pa preplašeni, odkar je v soboto dr. Herold tako taktno in odločno govoril v avstrijski delegaciji, da so mu častitali grof Goluhovski, Hohenwart, Badeni in Dipauli. — To bi morali videti kisle obraze, ki so jih kazali levičarji, ko so videli ta prizor. Nemški liberalci sedaj pridno netijo žrjavico, da se zopet razplameni ogenj nasprotovanja mej Mladočehi na jedni in Poljaki ter konservativci na drugi strani. Z vidnim veseljem povdarjajo, da se Mladočehi s tema strankama ne morejo družiti, ker sicer doma pri svojih volilcih izgube vse svoje zaupanje. Žalibog, da se je res bati radikalnih elementov, ki bodo s silo javnega mnenja odvrnili mladočeške državne poslance od jedino modrega složnega postopanja z nekdanjo desnico, kar je tako modro pričel mladočeški delegat Herold.

Politični pregled.

V Ljubljani, 24. junija.

Liberalni volilni shodi na Štajerskem. Graška „Tagespost" vesela sporoča, da bo nemškoliberalni poslanec Moore skliceval po dovršenem državnozborskem zasedanju volilne shode vzlasti v baron Morsey-jevem volilnem okraju, in sicer zato, da bo nemške kmetovalce hujskal zoper poslanca Morsey-ja, ki je bil toliko pravičen, da je v proračunskem odseku glasoval za ustanovitev slovensko-nemških vsporednic na celjski gimnaziji. Kakor se vidi, hoče nemška levica kost o celjskem vprašanju vreči mej nemške volilce. Nadejamo se pa, da ne bo našla posebno veliko slepcev, ki bi hoteli vsesti se na take nerodne limanice. Pozna se pa tudi, da liberalizem nikjer ne deluje, marveč le razdira hujskajoč narod proti narodu ter odvračajoč ju od skupnega dela za duševne in gmotne koristi narodov.

Štajerski socijalni demokrati se že boje katoliških delavskih društev, katera se po vsej deželi prav lepo razvijajo. Soc.-demokratični vodja Resel in njegovi drugovi hodijo po deželi od kraja do kraja in vabijo delavce po shodih na svoje limance. Toda ne gre jim! Povsod se jim odločno zoperstavljajo katoliška društva. Da bi se jim le prav kmalo tako godilo, kakor lansko jesen njihovim ljubljanskim bratcem, katere so vrli udje našega katoliškega delavskega društva iz kazinske vrtne dvorane za zmiraj postavili — pod kap.

LISTEK

V domačem kraju.

Povest. Spisal J. O.

(Dalje.)

Smrekar je hodil vedno po delu. Kako bi drugače dobil za sol in druge najpotrebnejše reči domačim. Letos mu je pa še najtrdnejša hči ležala. Velikrat se je zaradi tega prepiral z ženo. Hitela je, da naj dekle umrje, če jo ona s svojimi rožami ne more ozdraviti. Dobri oče je z veseljem delal, da bi le njegov trud kaj pomagal. Toda videl je, da mu bode hči skoraj gotovo umrla. Postajal je vedno bolj žalosten.

V hramu so zaškripala težka vrata v tečajih.

Malo dekle se prestraši. Kaj, če vidi mačeha darove. In prebrisana Mimica zažene ruto in kar je bilo v njej pod posteljo.

Mačeha se je prikazala na pragu. Bila je v umazanej in raztrganej obleki. Izpod razmršenih lâs je gledala ko sova po hiši.

„Aha, gostite se, hi, he .... Ti mali spak si prinesel kruha in še kaj druzega. Kje imaš vse to?"

„Mati, ničesar nimam".

„Ha, hi, hi... Misliš, da ne vidim nekaj pod posteljo, hi, hi...

Trdo je prijela dekletce za roko. Otrok se je trgal, pa ona ga je krepko držala:

„Ven izpod postelje mi tisto prinesi!

Dekletce se je moralo splaziti tje spod.

„In ti neboglena lena", začne zmerjati Barko. „Ti si vedela to. Prekanjene ptice. Ti si jo naučila. Čakaj, iztepla ti bom prah, ko tega malega spaka našeškam."

Mačeha je potegnila vrhovato brezovo šibo izza črnega trama.

„Mama, nikdar več", ... kričal je otrok in se jokal.

Tudi dete v zibki je zajokalo. Prestrašilo se je bilo.

Barka je prebledela. Bog vé, kaj bode z njo delala mačeha, in niti braniti se ne bo mogla.

„Za božjo voljo! Kaj je vender?" oglasi se osoren glas iz veže.

Bil je gospodar Smrekar, ki je stopil v izbo.

Ko je videl, kaj se godi, pahne ženo vstran, iztrgavši joj otroka iz rok.

Kakor se je zavalila, tako je obležala. Žganje in jeza sta jo premogla.

Oče je tolažil sirote. Najbolj teško je utešil dete v zibki. Pomilovalno je zrl mož na družino in s srdom na žensko na tleh, ki je bila njegova žena.

„Oh", vzdihne on, „nesrečna taka žena, nesrečna mati."

In obrnivši se k otrokom, pravi:

„Mimica, čuvaj bratca v zibki. Jaz moram nasekati drv za juteršnji dan. Jutri je Velike gospojnice praznik. Na ta dan se ne sme sekati."

Komaj je bil na tnalu, vzdramila se je žena. Motno je gledala krog sebe, potem tiho odšla v vežo. Nič ni vedela, kaj se je bilo zgodilo malo prej. Klicala je možu:

„Le veliko nasekaj — tudi za nocoj nimam drv".

Iz tnala je odmevalo pokanje, iznad hiše pa se je zakadilo. Gospodinja je zakurila za večerjo.

Solnce je jemalo slovo. V izbo so padali zadnji žarki njegovi. Bolna Barka je tožno gledala za solncem. Zapalo je za snežniki.

Dekličin obraz je postal bledo-bel, ko beli marmor.

* * *

Ob tistem času je stopal počasnih korakov gospod Kralj iz gradu proti brodišču ob Savi. Tu ga je brodnik prepeljal.

Stari mož je bil veselega srca. Zdaj gre nasproti svojemu mlademu prijatelju, doktorju Vladimirju Grudnu, ki mu je danes naznanil svoj prihod v domači kraj, v trg R.

5 h 50 m M. M.

Volilni oklic dunajskih liberalcev. Po dolgem čakanju so se tudi židovski liberalci ojunačili na Dunaju ter razglasili volilni oklic liberalne stranke povodom bližnjih volitev v mestni zbor. Oklic je najprej osoljen z zabavljicami zoper antisemite, ki so se drznili kaliti blaženi mir v dunajski mestni zbornici, potem nadaljuje s frazami o svobodi, o napredku, o šoli itd. Sploh pa ni v celem oklicu jedne nove zdrave misli. Tudi v tem oklicu, za katerega so liberalci porabili toliko časa, se je skazal liberalizem neplodnim. Jedino dobro ima ta volilni oklic to, da si ga bodo antisemitski govorniki prav pošteno privoščili in na podlagi tega oklica in njegovih puhlic ter lažij osvetlili dunajskim volilcem liberalno stranko tako, kakor zasluži.

Faure, predsednik francoske zbornice — framason. Francoski katoliški poslanci so pri zadnji predsedniški volitvi z vsemi silami nasprotovali Brissonu, ker je znan kot framason. Podpirali so pa jednoglasno izvolitev Faurovo. — Imeli so pri tem, kakor se je pokazalo veliko, smolo. Prvi framasonski list Grande Orient de France se sedaj nad njimi po vsej pravici norčuje, kajti tudi Faure je — framason, in sicer, kakor trdi ta list, „prav izvrsten zidar.“ Presenečenje katoličanov je res britko, ker so samo njihovi glasovi pripomogli, da odlični prostomavtar sedi na predsedniškem stolu.

Spomenik jezuitov v Ameriki. Vlada zvezne države Illinois zahteva od zbornice 60.000 frankov kredita, da postavi spomenik francoskemu jezuitu Marquette, kanadskemu apostolu, kateri je okoli leta 1673 postavil temeljni kamen Čikagi, velikanskemu mestu, katera sedaj šteje do 1,200.000 prebivalcev. Res čudno! Katoliška Francija sedaj podira jezuitske samostane, protestantska Amerika stavi spominke jezuitom.

Iz Kube dohajajoča brzojavna poročila naznanjajo, da so zaplenile vladne čete pri reki Kaminar 91 pušk, 50 sabelj in 10.000 patronov. General Navarro je premagal upornike pod vodstvom Gazzonovim pri Santa Rosa. Porušil je njihov tabor ter jim pobral konje, orožje in strelivo. Tudi Misbelana je premagal 400 upornikov, ujel mnogo bojnikov in pobral orožje. Pri vseh teh zmagah imajo Španci prav malo zgubljenih vojakov in upati je, da bodo jedenkrat kos kubanskim rogoviležem. Vendar namerava odposlati Španska vlada še 6 konjeniških in 25 pehotnih polkov na pomoč. Iz zadnjega dostavka se čuti, da morda ni vse tako o španskih zmagah na Kubi, kakor poročajo uradna naznanila.

Vzhodna Azija. Dolgotrajna vojska Japoncem vendar skoro nič ne bode koristila, kajti Japonci morajo ostaviti Kitajcem cel polotok Liau-tung, Port Arthur in Talienwan. S tem vspehom večina Japoncev ni zadovoljna in pravijo, da je prišel ta udarec nanje, kot strela iz jasnega neba. Slutili so sicer, da jim bo treba odstopiti Mandžurijo; na Port Arthur, katerega so morali s tako drago krvjo odkupiti, ni mislil nihče. Mesto, da bi se veselili, ker je sklenjen mir, razobešajo zastave žalosti. Sklenili so sicer mir, toda to je mir britke izgube in za to se imajo zahvaliti onim državam, ki so se vmešavale v njihove razmere in posredovale pri sklepanju miru. Poslušali so njihov svèt in opekli so se. — Francoski poslanik v Pekingu je zahteval, kakor se poroča iz Shangaija, da kraljev namestnik v Szechuanu in njegovi uradniki takoj strogo postopajo zoper one, ki so v zadnjem času napadali inozemce. Kitajska vlada je v to dovolila in obljubila, popraviti razdejane misijone in varovati one v Tibetu. To storiti jo pa sili tudi francosko brodovje v Nankingu, ki bi takoj pokazalo svoje moči, ko bi se le količkaj obotavljala.

Glasba.

Poduk v igranju na citrah. Sestavil Fran Sal. Koželjski. I. zvezek. Cena 1 gld. 50 kr. — 1895. Založil L. Schwentner, knjigarna v Brežicah ob Savi. Natisnil Jos. Eberle in dr. na Dunaju. — Pod tem naslovom pošilja v dežel Schwentnerjeva knjigarna delo, ki bode po svoje sigurno mnogo pripomoglo, da se i nam Slovencem priljubljeno glasbeno orodje čim bolj razširi in udomači mej nami. Doslej je trebalo segati po tujih (nemških) knjigah, kdor je hotel priučiti se sviranju na citrah. Omenjeno delo, ki izide v štirih zvezkih, odpomore temu nedostatku. Prvi zvezek podaje najprej podobo citer, potem uvodne pojme (sestavo not, veljavo not in in pavz, takt, prestavna znamenja). Nadalje pojasnjuje melodijsko tablico, spremne akorde, trijole in sekstole, na zadnji strani pa pouk o ubiranju citer. Prepričani smo, da slovenski citrarji radi posežejo po tej knjigi, kajti za vaje so uporabljeni večinoma le slovenski napevi.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 24. junija.

(Cesar o Ljubljani.) Dne 22. junija so bili k cesarju povabljeni avstrijski in ogerski delegati. Po obedu se je cesar tudi s posameznimi razgovarjal in mej drugim z delegatom dr. Russom o Ljubljani. Opetovano je cesar izrazil svoje sočutje za Ljubljano ter ponovil, da je nesreča veliko hujša, kakor si jo je sam predstavljal, predno se je osebno prepričal o katastrofi. Presvetlemu cesarju ponesrečenci ne moremo biti dovolj hvaležni za njegovo vladarsko skrb za nas, katero razodeva ob vsaki priliki. Gotovo bo to na razpravo v državnem zboru, ki se danes vrši o tej stvari, dobro vplivalo. V tej zadevi so se tudi v soboto prevzvišeni gospod knezoškof odpeljali na Dunaj.

(Iz seje c. kr. deželnega šolskega sveta dne 14. t. m.) Predlog vodstva c. kr. učiteljišča in mestnega šolskega sveta, da se zopet preneha s šolskim poukom, se odkloni. Č. kr. ministerstvu za uk in bogočastje se stavi predlog gledé nameščenja profesorja za klasično filologijo na kočevski gimnaziji. Sprejela se je odpoved učitelja Al. Sežuna v Rovtah na podeljeno mu službo v Vel. Poljanah. Nadučitelj pri Stari Cerkvi na Kočevskem se je na lastno prošnjo vpokojil. Slednjič se je ugodilo nekaterim prošnjam za podporo ter se je neki učiteljevi vdovi dovolila pokojnina.

(Imenovanje.) Zdravniški vladni koncipist v Logatcu, dr. Ant. Pregel, je ondi imenovan okr. zdravnikom II. razreda.

(Strah pred potresom,) ki ima prihodnje dni po napovedbi Falb-ovi vsled sosednega stanja lune, večernice, planetov Marta in Jupitra nastati, je povsem neopravičen. Ako bi bilo Falbovo sklepanje opravičeno, bi se bil moral koncem maja tega leta potres še huje pojaviti, ker so tedaj vse te zvezde — in zraven še planet Merkur — jednako „kritično“ bližo luninega ozkega krajca stale in je oddaljenost lune od zemlje (Erdnähe) bila 29. maja jednaka, kakor bo 25. junija, in vendar se ni nič hudega zgodilo one dni. Sploh bi morali potem potresi povsod najmanj desetkrat pogosteji biti, kot so v resnici. Tudi je ta sosednost planetov le navidezna; med tem, ko večernica (Venera) stoji sedaj med nami in solncem, stojita Jupiter in Mart onkraj solnca in oddaljena sta od večernice 30 milijonov, oziroma 100 milijonov milj. Da bi skupaj trčili, kakor se nekateri bojé, je toraj absolutno nemogoče. — Jednako sta se lani dne 20. julija danica in Jupiter videla ob jednem v daljnogledu, in vendar sta bila blizo 110 milijonov milj narazen; tako tudi prve dni julija l. 1859 — in vselej je prešlo brez vsacega potresa. Tako tudi smemo zaupljivo misliti, da prihodnji „Falbovi kritični“ dnevi preidejo brez večjih tresljajev, kakor so se zadnje tedne še včasih pri nas pojavili.

(Javen shod) slovenskega katoliškega delavskega društva se je vršil včeraj v Vižmarjih povsem prav izredno. Po slovesnem cerkvenem opravilu na Šmarni Gori, ki se je končalo z zahvalno pesmijo, so se podali udeleženci, katerih je bilo nad 700, v gostilno „pri Žibertu“, kjer je predsednik g. Trtnik ob 1. uri otvoril shod. Govorniki dr. Krek, Ziller, Gostinčar in Rakovec so v izbornih besedah obravnavali točki dnevnega reda, namreč volilno pravico in preskrbovanje za starost. Soglasno ste se vsprejeli tudi v tem smislu predlagani resoluciji. S trikratnim slavaklicem na papeža Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa je zaključil predsednik mnogoštevilno obiskani shod, med katerim so navzoči živahno odobravali posamezne govore. Pohvalno moramo omenjati mladega društvenega pevskega zbora, ki je pod vodstvom za društveno petje toliko vnetega pevovodje g. Ferjančiča povsem bil kos svojej nalogi tako v cerkvenih kakor tudi v svetnih pesmih. Dasi je dopoludansko vreme nekoliko oviralo to izvanredno slavnost, bode vendar ta dan ostal v trajnem spominu vseh društvenih prijateljev. Splošno veselost je povečala prosta zabava.

(Shod dolenjskega kat. polit. društva v Krškem) se je včeraj 23. junija zvršil po naznanjenem vsporedu v vsestransko zadovoljnost. Vdeležba je bila jako mnogobrojna. Shodu je predsedoval društveni predsednik župnik Št. Jernejski č. gosp. Fettih-Frankheim. Prvi je zanimivo in poljudno govoril primarij dr. Gregorič o namenih katoliško-narodne

---

Nestrpljivo je pričakoval vlaka na postaji. Nazadnje je vender prišel. Nekaj ljudi je izstopilo. Mej temi je bil mlad gospod. Komaj se je spustil iz voza, prihitel je k svojemu prijatelju, gospodu Kralju:

„Pozdravljeni, čestiti gospod . . .“

Moža sta si podala roki. Ginjena sta bila oba. Koliko let je preteklo, da se nista videla! Drug drugega sta obsipala z vprašanji. Vsak bi rad zvedel na enkrat vse. Sto in sto reči jima je bilo v mislih.

Pogovor je pretrgala Vladimirjeva služnica, stara suha ženska:

„Gospod doktor, tukaj ni nobene hiše. Kje je trg?“

„Tam zadaj, kmalu bova tam.“

Prijatelja sta začela zopet živ pogovor.

„Ali za božjo voljo, gospod doktor“, vpraša zopet ženska, „kaj ne bode prišel nikdo nasproti.“

„Čakajte malo. Hlapec bo gotovo prišel. Ne vem, da ga ni tako dolgo.“

„Gospod Vladimir“, pravi oskrbnik, „potrudite se za nocoj z menoj v grad. Vi gotovo nimate doma še vsega v redu.“

„Nocoj bom prebil in še nekaj dni. Prihodnjo sredo pridejo oče, brata in sestra. Letos bomo vsa družina doma . . . In kedaj pridejo vaši?“

„Črez teden dni. Danes sem dobil list.“

„Tudi Palmira. Dolgo je že nisem videl.“

„Kakó pa. Krasna deklica.“

Stari gospod Kralj se je nasmejal, nagajivo se ozrši na mladega prijatelja. Ta je molčal.

Mej tem je zrla služnica okrog. Tam ob meji je stalo nekaj vozov. Pa to so kmetski vozovi. Na takem se gospod doktor ne bi vozil. Tudi neka kočija je stala na cesti. Ali voznik je le gledal na prihajajoče in odhajajoče ljudi. Ta tudi menda ni prišel gospodu Vladimirju naproti.

Te in druge misli je imela nestrpljiva ženska. Na zadnje se približa voznik od kočije in odkrivši se vpraša Vladimirja:

„Gospod, ali bi vedeli povedati, če je gospod dohtar Gruden kje tukaj. Prišel sem z vozom ponj, pa ne poznam ga“.

„Jaz sem tisti.“

„Oni? Lejte si no. Naj ne zamerijo gospod. Precej bom napravil.“

Urno je šel nazaj.

„Tam stoji ta tepec,“ mrmra služnica, „midva morava pa čakati . . .“

Vladimir je opazil nepotrpežljivost njeno. Rekel jej je:

„Precej pojdeva!“

Obrnil se je k gospodu Kralju:

„Sedaj vas grem do Save spremit; kajti kasno bo za vas. Sitno je po noči hoditi domov.“

„Nikar ne, nikamor ne boste hodili z menoj. Nocoj je mesečna noč. Le vi spravite svoje reči na voz. Ko se boste odpeljali, potem bom odšel . . .“

Ni se dal pregovoriti. Stal je pri vozu, dokler ni voznik pognal. Veselega srca se je potem vračal k Savi in na dom.

Urno sta hitela konja proti trgu R. Vladimir je opazoval v mesečnem svitu okolico. Gledal je tje črez Savo na Mrakov grad in za njim vzdigajoče se hribovje. Prav lepo se je videla na vrhu cerkev svete Magdalene in spodaj pri cerkvi nekaj črnega, Smrekarjeva hiša. Vladimir se zamisli.

V temnem lesovji doli pod cerkvijo tisti prizor, ko so iskali Smrekarjevej deklici gob — tisti prizor mu pride na misel. Predrami ga pasje lajanje.

Voz je postal. Lepo visoko poslopje se je vzdigovalo pred njim.

„To je naš dom“, reče služnici.

Ona se je jako čudila.

Ko je drugo jutro vstal in si ogledal svoje novo bivališče, napravil se je v grad preko Save.

Tje je hodil potem dan na dan obiskavat gospoda Kralja, dokler ni prišla domača gospoda. Nekega dne mu je naznanil stvar. — In on ni prihajal več.

Vladimir jih ni videl, in ni vedel, če so dospeli ali ne, ali pričale so rože na oknih Palmirinega stolpiča, da so tu. Poprej rož ni bilo tam. Palmira pa je neizrečeno ljubila cvetice. (Dalje sledi.)

stranke, drugi g. župnik A. Žgur prepričevalno o prijateljih in nasprotnikih naših. Vdeleženci so z zanimanjem sledili razpravam gg. govornikov. Želeti je, da se več takih shodov napravi po raznih krajih.

(**Služba božja pri sv. Jakobu v Ljubljani.**) V soboto ob ½6. uri zvečer je ogledala magistratna komisija cerkev sv. Jakoba; spoznala je, da je cerkev podprta od vseh strani tako varno in trdno, da se sme v njej obhajati služba božja. Precej ob ½7. uri je prinesla farna duhovščina iz podružnične cerkve sv. Florijana sv. zakramente po sv. Jakoba trgu v slovesnem sprevodu v farno cerkev. Po skoro desetih pretečenih tednih so potem tukaj opravili slovesno litanije Matere Božje. Včerajšnjo nedeljo se je opravila vsa služba božja pri sv. Jakobu v cerkvi. Vse je veselo, da je zopet mogoče doma opravljati svojo pobožnost. V soboto so obesili v klanico na sv. Jakoba trgu tudi veliki šentjakobski zvon. Ko so prenesli sv. zakramente v sv. Jakoba cerkev, se je oglasil veliki zvon skupno s svojimi tovariši. Severni zvonik šentjakobski, v katerem je visel veliki zvon, bodo podrli do prihodnje srede. Nato ga pokrijejo v isti višini, kakor je pokrit južni stolp. Koncem tedna odidejo dunajski tesarji.

(**Božja pot na Brezjah.**) P. n. č. gospodje duhovniki, kateri pridejo z dopoldanskim vlakom na Brezje in hočejo maševati v kapelici Matere Božje, naj blagovolijo, ako jim le mogoče, to naznaniti dva dni preje z dopisnico. Da se vstreže romarjem, ki žele ob raznih urah sv. maše, in odvrne neprijetno čakanje g. mašnikov, je potrebna natančna razvrstitev za vsaki dan. Cerkveno predstojništvo.

(**V Starem Trgu pri Ložu**) vršilo se je od 9. do 18. t. m. ponovljenje sv. misijona, katero sta vodila čč. oo. jezuita Doljak in Vrhovec. Verniki so mnogobrojno in marljivo hodili poslušat prelepe govore, tako da je bila večkrat sicer prostorna cerkev premajhna za toliko množino. Pristopali so z veliko vnemo k svetim zakramentom, prejelo je nad 3500 večinoma domačih faranov sveto obhajilo. Bog povrni čč. očetoma njun obilen trud in tudi čč. gospodom spovednikom iz sosednih župnij, ki so ves čas marljivo pomagali v spovednici.

(**Nemški „šulverein“.**) Iz Črnomlja, 22. junija. Na Maverlu, poldrugo uro daleč od Črnomlja, je imela podružnica nemškega šulvereina svoj letni zbor. Pred šolo, ki je last šulvereinova, sta bila dva mlajčka z zastavami. Na zidu je bilo nabito vabilo na letni shod. Značilno je to, da je bilo dotično vabilo obrobljeno z barvami, katere niso avstrijske, ampak pruske. Človek bi mislil, da je med Prusi in ne na Belokranjskem. Ustanovil je šulverein šolo, v katero zahajajo otroci, ki so po večini Slovenci, tudi nekaj Kočevcev je vmes. Toda poduk ni slovensk, to je v maternem jeziku, ampak v tujem nemškem jeziku. Slovenščina se tudi nekaj podučuje, ali premalo v razmerju otrok, ki so slovenske krvi. In še to, kar se uči slovenskega jezika, so samo limanice, na katere lovi šulverein slovenske otroke. Stvar se mora popolnoma predrugačiti; zakaj otroci se vedno bolj odtujejo slovenskemu jeziku in duhu. Tak učenec ne zna niti slovenski ne nemški dobro pisati, brati in govoriti. In žalostno pri tej reči je pa še to, da so udje šulvereinove krajne skupine domači, slovenski možje. Ni bilo nobenega, da jih pouči, kaj hoče šulverein, da mu namreč niso ne srcu otroci zato, da se kaj naučé, ampak da jih odtujijo slovenskemu jeziku in duhu in ponemčijo. Mislimo pa, da jih bode že kdo poučil o tem, da ne bodo sami s slovenskim denarjem podpirali šulvereinsko šolo, in tako sami podkopavali slovensko narodnost. Seveda pravijo, da je dobro, če imajo šolo, a zahtevati morajo, da se vse uči v slovenskem jeziku.

(**Iz Celja.**) Zgradba Narodnega doma jako lepo napreduje tako, da pride že letos pod streho. Gotovo je, da izpolnjuje stavbeni odsek naložene mu dolžnosti zastran stavbe, pa govori se tukaj, da se ne ozira na domače narodne voznike, kateri se pritožujejo, da jih slavni stavbeni odsek nekako prezira. Več narodnih posestnikov v celjski okolici želi, da se slavni stavbeni odsek opozori na to, da nikakor ne gre prezirati domačih narodnih voznikov in s tem žaliti one veleposestnike, ki so šli pri zadnjih in predzadnjih volitvah za okrajni zastop in za občino celjske okolice v ogenj, in dajati našim najhujšim nasprotnikom prednost pri stavbi „Narodnega doma“ v Celju. Narodni veleposestniki v celjski okolici upajo, da bode slavni stavbeni odsek z ozirom na bližajoče se volitve za okrajni zastop celjski, kakor tudi za občinski odbor celjske okolice, katere bodo že prihodnje leto, spominjaje se hudih volitvenih borb zadnjih let, ravnal pravično, tembolj, ker ne zahtevajo večjega zaslužka, kakor naši najhujši nasprotniki. „Gospodar“.

(**Iz Ljutomera.**) Nedavno so se zbrali naši občinski možje, da v svoji modrosti izberó novega župana. „Nemcev“ je prišlo osem, Slovenci štirje, torej vsi, kolikor jih je bilo izvoljenih. Naši tržani so v obče nezadovoljni z dosedanjim županom. Gospodarstvo je pod njegovim županovanjem postalo popolnoma zavoženo. On sploh ni bil po svoji volji župan. Županoval je marveč njegov tajnik, t. j. neki možiček, ki je svoj poklic izgrešil, in pa davkar Duller, ki je svoj poklic še le po dolgem iskanju našel. Slovenci niso imeli upanja, spraviti svojega moža na županov stol. Zato pa so si hoteli izbrati tistega Nemca, ki jim je bil najbolj veljaven in najbolj pošten. Pred volitvijo pa so oddali pisano izjavo, katera bo za vso bodočnost ostala pri zapisniku in v kateri je sledeče zapisano: „Ker je največje važnosti, da zaradi žalostnih razmer občinskega premoženja vsaj v gospodarskih zadevah vsi jedino postopamo, zato predlagamo, da se jednoglasno voli od večine tisti mož, do katerega imajo Slovenci največ zaupanja, namreč gospod Josip Steyer.“ Toda večina se za to ni brigala. Voljen je bil s sedmimi glasovi dosedanji župan Schwarz, to je tisti mož, ki je nekdaj v slovenski čitalnici naudušen popeval: „Slovenec sem.“ Kako pravičen bo Slovencem, razvidno je iz tega, da niti jednega Slovenca niso hoteli voliti za občinskega svetovalca, ampak so vkljub temu, da je Slovencev več po številu, da več davka plačujejo in da jih je bilo dvakrat toliko pri volitvi, volili same Nemce, med njimi tudi Zemljiča, nekdanjega ustanovitelja čitalnice. Le tako naprej in stvar bo kmalu dozorela!

(**Občinski svèt ljubljanski.**) Dnevni red seji občinskega svèta ljubljanskega v torek, 25. dan junija 1895, ob 6. uri zvečer v mestni dvorani: I. Oznanila predsedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o resultatu letošnjih dopolnitvenih volitev v mestni zastop. III. Volitev podžupana (§ 31. obč. vol. reda.). IV. Volitev stalnih osem odsekov občinskega svèta. V. Finančnega odseka poročilo: a) o obč. svetov. Ivana Hribarja predlogu gledé najetja loterijskega posojila v znesku 1 milijona; b) o filharmoniškega društva ljubljanskega prošnji za izredno subvencijo; c) o dovolitvi nagrade policijskim stražnikom povodom zasledovanja psov, katerih gospodarji niso plačali pasje takse; č) o dolenjskih železnic upravnega odbora poročilu gledé opravilne dobe do konca 1894. leta; d) o pravniškega podpornega društva dunajskega prošnji za subvencijo. — Tajna seja.

(**Iz Senožeč**), dne 22. junija. Na sv. Alojzija dan zjutraj je nastal ogenj v hiši g. Liebmanna, posestnika tukajšnje tovarne. Tukajšnja požarna bramba je bila hitro na mestu. Imela bi prejeti ognjeni krst, pa ognja že ni bilo več videti. Tedaj se niso mogli skazati. — Kako je ogenj nastal, ni znano. Ljudje pravijo, da po nepazljivosti.

(**Iz Železnikov**): Dné 23. t. m. si je pri nas prerezal z nožem vrat mizar Urban Kordeš in je po kratkem času umrl. Poznalo se mu je že dlje časa, da je brez uma.

(**Za invalide.**) Znesek 120 gld., katerega je koroško deželno pomočno društvo „Rudečega križa“ za po potresu oškodovane invalide ali vojaške vdove in sirote darovalo, razdelilo bode tukajšnje deželno pomočno društvo „Rudečega križa“. To društvo vsprejema prošnje, katerim so potrebni dokazi dodati, do 20. julija t. l.

(**Uvoz prašičev**) je vsled uradne prepovedi v Oppelnu iz Avstro-Ogerske z dnem 11. t. mes. ustavljen.

(**Oviran promet.**) Večina ulic in cest, koder je največji promet, zastavljena je še vedno s trami in koli, dasiravno bi bil marsikater gospodar lahko že zdavnej pričel s popravo svoje hiše in odstranil take ovire, ki dušé promet.

(**Policijska kronika.**) Od dne 21. do 22. junija t. l. aretovala je mestna policijska straža 9 oseb: 4 zaradi postopanja, prosjačenja in neizkazanega stanišča ter preživetja; 2 zaradi razgrajanja, 2 zaradi prestopka tatvine in 1 zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe. — Zaradi tatvine bila sta prijeta Franc Šubić in Franc Brate iz Ljubljane, ker sta delavki Jeri Štrukelj ukradla jedno krilo, predpasnik, jedno jopo ter 1 ruto, v skupni vrednosti 2 gld. 70 kr.; ta dva sta se policijsko kaznovala. — Zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe prijet je bil delavec France Čebul iz Dragomelja v kamniškem okraju, ker je na Marijinem trgu sprl se z delavcem Antonom Hribarjem, mu vrgel na glavo opeko ter ga ž njo težko ranil, o čemur se je doposlala ovadba c. kr. drž. pravdništvu. — Od sobote na nedeljo (23. t. m.) pa je bilo prijetih 16 oseb: 12 zaradi razgrajanja in kolenja nočnega miru ter pijančevanja, 2 zarad postopanja in neizkazanega stanišča in 2 zarad tatvine; in sicer je bil aretovan zaradi tatvine Anton Stebi, ker je svojemu gospodarju ukral znesek 55 gld. — Izročil se je c. kr. dežel. sodišču. Nadalje se je aretoval delavec Janez Maver iz Trsta, ker je kral apno. Izročil se je istotako dežel. sodišču.

(**Ubežal je**) 17. t. m. ob 1. uri popoludne 25-letni prisilni delavec Janez Mivšek.

(**Tepeni kralj.**) Srbski kralj Milan se je podal po daljšem bivanju v Italiji v Pariz, kjer vedno najraje prebiva. Glavna njegova zabava — igra — se mu je nekoliko ogrenila, ker je vsprejet v klub Royal, kamor je zahajal Milan knez Karagjorgjević, največji njegov sovražnik. Tudi sicer se mu ne godi prav dobro, kajti še ni dolgo od tega, kar je bil — tepen. Jeden njegovih upnikov — teh ima Milan veliko — ga je napadel na cesti ter ga prav dobro premlatil s palico. In za tacega človeka toliko denarja izmeče srbska država.

(**Oče in sin povožena.**) Grozna nesreča se je pripetila nekemu kmetu iz komitata Liget na Ogerskem z imenom Jos. Facso, ki je peljal s svojim sinom težko obložen voz na železniško postajo Kisjenö. Oče je hotel skočiti raz voz, a v tem hipu pade na konja, katera se splašita in nesrečnež pade pod kola ter na mestu obleži mrtev. Osemnajstletni sin to videč, hoče mu pomagati, a tudi ta pade tako nesrečno, da mu kola zdrobijo obe nogi. Ljudje, ki so dospeli na nesrečno mesto, so odvedli sina v bolnišnico, očeta pa v mrtvašnico.

Društva.

(Posojilnica in hranilnica v Tolminu) registrovana zadruga z neomejeno zavezo. Na podlagi zadružnih pravil, vpisanih pri c. kr. okrožnem kot trgovinskem sodišču v Gorici, pričela je hranilnica in posojilnica svoje delovanje dne 2. aprila 1894., za to predlaga se računski sklep za čas od 2. aprila do 31. decembra 1894. Načelstvo je imelo 51 sej. Do konec l. 1894. je bilo 263 prošenj vloženih. Ugodilo se je 119terim, odbilo 144terim. Društvenikov je bilo do konca 1894. l. 141. (Danes jih je 199). Izstopil ni nikdo. Nadzorstvo je lansko leto trikrat pregledalo poslovanje in blagajnico in se vsakokrat prepričalo, da je vse v najboljšem redu. Načelstvo je spočetka izposojevalo na hipoteke po 5% in na menjice po 6%. Toda spoznavši, da so upravni stroški visoki, zvišalo je pri vknjižbah na 5½%. Upamo pa, da v par letih bode možno, znižati obresti pri vknjižbah na 5%. Kakor je razvidno iz računa, znašali so vsi dohodki 72.142 gld. 07 kr., stroški pa 66.481 gld. 77 kr., tedaj denarnega prometa 138.623 gld. 84 kr.

(Nova slovenska posojilnica na Koroškem.) Cesarska oblast je potrdila pravila nove slovenske „hranilnice in posojilnice za Sv. Štefan na Ziliinokolico.“ To je že osemnajsta slovenska posojilnica na Koroškem. Dobro!

Telegrami.

Dunaj, 24. junija. Cesar je vsprejel danes v posebni avdijenci vse člane Windischgraetzovega kabineta, potem pa ministra Kielmansegga in Böhma ter voditelje ostalih ministerstev.

Pariz, 23. junija. Vojni minister je prejel včeraj iz Majunge brzojavno poročilo, v katerem ga prosi general Duchesne, ki je poveljnik francoskim četam na Madagaskarju, da mu odpošlje še nekoliko častnikov, bolniških paznikov in topničarjev namesto onih vojakov, katere je odposlal domov. Dalje zahteva še 400 vojaških inženirjev, ki bi

Najbolje priporočena za preskrbljenje vseh **v kurznem listu** zaznamovanih **menic in vrednostij**

Menjalnica bančnega zavoda

Schelhammer & Schattera

Wien, I. Bezirk, Stefansplatz Nr. 11, Parterre.

imeli olajšati nadaljno potovanje. Vojaške razmere so baje jako ugodne. Vojni minister je odredil potrebne priprave, da se ustreže Duchesnovej želji.

Novara, 23. junija. Na jezeru „Lago Maggiore“ se je razbil čolnič, v katerem se je poljalo 9 delavk. Brodar in delavke so vtonili.

Carigrad, 23. junija. Angleška mornarica, ki se je združila v zalivu Aleksandrette, bode jutri odplula ter med potjo obiskala več maloazijskih pristanišč.

London, 23. junija. Angleški listi poročajo, da je kabinet sklenil vložiti svojo demisijo. Ta vest uradno še ni potrjena.

London, 24. junija. Skoro gotovo je, da vsprejme Salisbury osnovo novega kabineta. Danes se je pogajal z vodji konservativcev in unionistov ter se potem podal v Windsor.

Umrli so:

21. junija. Viktor Pogačnik, krčmarjev sin, 1 mesec, Lingove ulice 3, želoděni in črevesni katar. — Leonida Zeschko, posestnikova hči, 17 let, Sv. Petra cesta 40, srčna hiba.

22. junija. Rozalija Petaver, delavka, 32 let, Karlovska cesta 7, jetika. — Marija Hofman, črevljarjeva vdova, 75 let, Marije Terezije cesta 10, vodenica.

V bolnišnici:

21. junija. Anton Balauč, hlapec, 54 let, sepsis.

Tujci.

20. junija.

Pri *Slonu:* Neumann, Spielman, Erdös, Goldhamer, Prenner Eisler, Polack, Weiss z Dunaja. — Kerševani iz Voloske. — Ressel iz Gradca. — Čebašek iz Št. Vida. — Mankoč iz Trsta. — Bolta iz Ledin. — Weizen z Reke. — Borštnik iz Zagreba.

Pri *Maliču:* Pammer, Langraf, Patera, Baccolich, Hlad, Schacherl z Dunaja. — Findeis iz Gradca. — Mrak iz Inomosta. — Schönauer iz Gradca. — Fibert iz Hopfenbach-a — Kogaj s Kranjske Gore. — Lipold iz Idrije.

Pri *Lloydu:* Vitevs iz Trbiža. — Hankelj iz Godoviča. — Potrovin iz Trebnjega.

Pri *bavarskem dvoru:* Frank iz Spreim-a. — Schiffrer iz Bleda.

Pri *Južnem kolodvoru:* Pečjak z Dunaja. — Peer iz Tržiča.

Tržne cene v Ljubljani

dné 22. junija.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, m. st.	7	50	Špeh povojen, kgr.	—	64
Rež, „	6	30	Surovo maslo, „	—	75
Ječmen, „	6	40	Jajce, jedno	—	2½
Oves, „	7	–	Mleko, liter	—	10
Ajda, „	6	80	Goveje meso, kgr.	—	64
Proso, „	7	—	Telečje „	—	64
Koruza, „	8	—	Svinjsko „	—	66
Krompir, „	2	40	Koštrunovo „	—	42
Leča, hktl.	11	—	Piščanec	—	60
Grah, „	10	—	Golob	—	15
Fižol, „	11	—	Seno, 100 kgr.	1	87
Maslo, kgr.	—	90	Slama, 100 „	1	69
Mast, „	—	66	Drva trda, 4 kub. m.	7	—
Špeh svež, „	—	56	„ mehka, 4 „ „	5	—

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
22	7. u. zjut.	740·6	15·2	sl. szap.	megla	1·0 dež
	2. u. pop.	741·6	19·8	„	oblačno	
	8 v. zveč.	741.4	18·8	sl. zapad	„	
23	7. u. zjut.	741·6	18·8	sl. svzh.	oblačno	11·0 dež
	2. u. pop.	741·0	24·0	„	„	
	9. u. zveč.	740·2	12·2	„	dež	

Srednja temperatura obeh dni 17·9° in 20·7°, oziroma za 0·9° pod in 1·9° nad normalom.

Eksekutivne dražbe.

Jož. Senožetnika iz Černe $^1/_{32}$ del zemljišča (82 gld.) dné 26. jun. in 26. jul. v Kamniku.

Jož. in Marije Zupančič iz Lukovka zemljišče (140 gld.) dné 26. jun. in 26. jul. v Trebnjem.

Fr. Novaka iz Dolge Njive zemljišče (607 gld. 32 kr.) dné 28. jun. in 29. jul. v Trebnjem.

Fr. Štreklja iz Dol. Prapreč (terjatev 84 gld. 14 kr.) posestvo (3530 gld.) dné 27. jun. in 25. julija v Zatičini.

Jan. Cimpermana iz Naretna zemljišče (3260 gld.) dné 19. julija in 23. avgusta v Vel. Laščah.

Jos. Senkinca iz Sembij (terjatev 13 gld. 94 kr.) dné 12. julija in 12. avgusta v Ilir. Bistrici.

Marjane Homovec iz Cerknice (terjatev 63 gld. 95 kr.) posestvo (180 gld.) dné 11. julija (ponovitev) v Cerknici.

Jan. Hrovata s Krke zemljišče (420 gld.) in solast. pravo do polovice posestva (35 gld.) dné 25. jul. in 29. avg. v Zatičini.

Priporočilo.

Za kapelico, ki je prizidana naši župni cerkvi, sem naročil kip Jurške Matere Božje v St Ulrihu (Gröden) na Tirolskem pri podobarju **Dominiku Demetz-u**. Vsakdo, ki vidi ta kip, mora reči, da je v resnici umetniško delo, in imenovani g. podobar zaslužil javno pohvalo. Gospodom, ki potrebujejo novih kipov za cerkve, ga toplo priporočam. Cena je prav nizka, delo pa izvrstno.

V Metliki, dné 22. junija 1895.

Franc Schönbrunn,
umir. učitelj in cerkveni ključar.

405 1—1

V Domžalah je 383 6—6

mlin,

kateri je na trajni vodi, s **hišo** vred, oboje v najboljšem stanu, ceno **na prodaj**. — Natančneje poizvedbe pri **dr. Karolu Schmidinger-ju**, c. kr. notarju v Kamniku.

Dobro orgljarsko službo

želi takoj nastopiti **izurjeni abiturijent ceciljanskega zavoda.** 401 3—3

Več pové iz prijaznosti uredništvo „Slovenca“.

Filijala v Ljubljani
zagrebškega podjetništva
Pilar, Mally in Bauda,
arhitekt, inženerji in stavbinski mojstri.

Tehniški biró: **Truberjeve ulice štev. 1, poleg sv. Jakoba mostu.**

Poslovni čas za ustne dogovore od 2—3. ure pop.

Prevzemanje in izvršitev vsakovrstnih projektov, načrtov, proračunov.

Izvrševanje **prezidavanj, novih stavb** in sploh vseh **stavbinskih del.** 356 13

Službe išče

vešč **orgljavec** in **krojač,** ki bi bil zajedno tudi **cerkovnik.** Pripravljen je nastopiti takoj.

Več pové upravništvo tega lista. 399 3—2

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, VIII.

Kri čistilne krogljice

so se vselej sijajno osvedočile pri **zabasanju človeškega telesa, skaženem želodcu, pomankanju slasti do jedij.**

Ker to zdravilo izdeluje lekarna sama, velja škatljica samo **21 kr.**, jeden zavoj s 6 škatljicami **1 gld. 5 kr.**

Dobiva se pri 569 31

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, III.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

Vizitnice
priporoča
Katol. Tiskarna.

Cesarsko-jubilejne cerkvostavbene srečke po 1 gld.

15 15-7 *Glavni dobitek* **Zadnji mesec.**

30.000 goldinarjev vrednosti.

Srečke priporoča **J. C. Mayer** v Ljubljani.

Popolna razprodaja radi opustitve trgovine.

Po zdatno znižanih cenah razprodalo se bode

kuhinjsko orodje, okovi, obrtniško orodje, krtače, železne peči itd. itd. pri 400 10—4

Alb. Achtschin-u v Ljubljani, Gledališke ulice 8.

Dunajska borza.

Dné 24. junija.

Skupni državni dolg v notah	101 gld.	15 kr.
Skupni državni dolg v srebru	101 „	20 „
Avstrijska zlata renta 4%	123 „	— „
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101 „	30 „
Ogerska zlata renta 4%	123 „	50 „
Ogerska kronska renta 4%, 200 kron	99 „	40 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	1079 „	— „
Kreditne delnice, 160 gld.	407 „	75 „
London vista	121 „	15 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59 „	27½ „
20 mark	11 „	84 „
20 frankov (napoleondor)	9 „	61½ „
Italijanski bankovci	46 „	— „
C. kr. cekini	5 „	66 „

Dné 22. junija.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	151 gld.	25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	162 „	25 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	196 „	— „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „	40 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	147 „	— „
Dunavske vravnavne srečke 5%	131 „	50 „
Dunavsko vranavno posojilo l. 1878	109 „	— „
Posojilo goriškega mesta	111 „	25 „
4% kranjsko deželno posojilo	99 „	25 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 „	90 „
Prijoritetne obveznice državne železnice	224 „	— „
„ „ južne železnice 3%	172 „	— „
„ „ južne železnice 5%	132 „	25 „
„ „ dolenjskih železnic 4%	99 „	— „

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld.	25 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	140 „	— „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „	50 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „	50 „
Salmove srečke, 40 gld.	71 „	50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	73 „	— „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	54 „	25 „
Ljubljanske srečke	23 „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	172 „	90 „
Akcije Ferdinandove sev. železn., 1000 gl. st. v.	3730 „	— „
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	570 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	111 „	— „
Dunajskih lokal. železnic delniška družba	79 „	— „
Montanska družba avstr. plan.	97 „	60 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	169 „	25 „
Papirnih rubljev 100	130 „	50 „

Nakup in prodaja vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd. **Zavarovanje** za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh **gospodarskih** in **finančnih stvareh,** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni sveti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnic.**

Izdajatelj: **Dr. Ivan Janežič.** Odgovorni vrednik: **Andrej Kalan.** Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.